

Česká katolická misie sv. Cyrila a Metoděje v Chicagu

9415 Rochester Avenue, Brookfield, IL 60513, USA

ZPRAVODAJ

Květen 2026

velehradchicago@comcast.net

* Rev. Libor Churý, duchovní správce 708 - 533 1050

* Mons. Dušan Hladík, emeritní kněz 708 - 250 0608

Domácí stránka: <http://velehradchicago.org>

Facebook: <https://www.facebook.com/CeskamisieBrookfield/>

Milí krajané,

vstupujeme do měsíce května, který je tradičně zasvěcen Panně Marii. Ženě, která byla ochotna se naprosto darovat Bohu. Nevstoupila do kláštera, ale stala se matkou. Matkou Božího Syna. Je nám krásným a velkým příkladem víry, ale zároveň také mateřství a lidskosti. Křesťané se k ní rádi a často utíkají pod ochranu a o přimluvu. Každá doba má své vlastní přístupy k Panně Marii. Možná dnešní doba považuje mariánskou zbožnost trochu za přežitek. Za mě je to škoda. I když samozřejmě je otázkou, jak by mariánská úcta měla vypadat v 21. století. Určitě není nevhodnější obhajovat mariánskou úctu slovy: “vždycky to tak bylo”. Stejně tak není dobré všechno dřívější vyhodit na smetišť a začínat z ničeho. Jsem přesvědčen, že Panna Maria má co nabídnout i dnešnímu člověku. A že bohatství mariánské zbožnosti shromážděné během staletí může být dobrou inspirací i nám dnes.

Jedním z takových bohatství jsou májové pobožnosti. Májové jsou typickým příkladem lidové zbožnosti. Nebylo k nim potřeba nic oficiálního. Stačilo, když se sešlo několik zbožných, většinou žen, které si chtěly zazpívat mariánské písně a pomodlit se nějakou mariánskou modlitbu. Byla to zbožnost prostá a jednoduchá, což ovšem neznamená špatná či povrchní. Tam kde vycházela ze zdravé víry a nadšení, přirozeně oslovovala i okolí.

Kromě mariánských písní měl výjimečné místo dva druhy modliteb – růženec a litanie. V růženci s Pannou Marií rozjímáme o zásadních událostech ze života Pána Ježíše, v mariánských litaních se obracíme na samotnou Pannu Marii a oslovujeme ji mnoha různými tituly, které vychází jak z biblické tradice, tak z teologické reflexe, tak také z lidové zbožnosti. Obecně nejznámější jsou asi litanie loretánské, známé jsou také např. Bavorské litanie – Kněžno máje.

Chtěl bych trochu zdůraznit mariánský rozměr měsíce května. Růženec se modlíme před každou mší svatou. Chtěl bych v květnu přidat vždy po mši svaté ještě různé mariánské litanie.

Foto: Martina Řehořová/ Člověk a víra

Rád bych se ještě podělil o své dojmy z mých prvních Velikonoc za mořem. Přece jen jsou to hlavní křesťanské svátky a proto jsou také liturgicky značně bohaté, ale také dosti náročné. Jak jsem psal už minule, velmi mě potěšilo nasazení, s jakým jste přistupovali k postní době. Křížové cesty, zpovědi. Bez dobré přípravy nemůže proběhnout dobrá slavnost.

Pašijový týden nám začal už Květnou nedělí, kdy jsem zkusil udělat žehnání kočiček před farou s následným průvodem do kostela. Ten rozměr průvodu tam hraje svou roli a je dobře, když se může alespoň v krátké verzi uskutečnit. Naštěstí bylo hezky, tak to prošlo a já věřím, že to bylo i obohacující.

Pro mě pokračoval svatý týden mimořádným způsobem také v úterý, kdy jsme spolu s o. Stanislavem vyrazili do katedrály, abychom spolu s místním biskupem, ostatními kněžími i věřícími prožili mši svatou. při které se žehnají posvátné oleje, které se používají pro udělování svátostí a při které my kněží obnovujeme své kněžské závazky. Já to letos poprvé prožil mimo olomouckou katedrálu, přišel jsem o tu mimořádnou atmosféru společenství mnoha známých spolubratří kněží, krásných zpěvů kněžské scholy, důvěrně známého biskupa. V Chicagu jsem svého místního arcibiskupa viděl poprvé, z kněží jsem neznal de facto nikoho, zpěvy i průběh liturgie byly dost jiné, nezaznívala jen angličtina, ale také španělština, polština a nejspíš i vietnamština, to nevím jistě. Bylo to hodně jiné, ale obsah byl týž a já opět z katedrály odcházel povznesen, povzbuzen, obohacen. Je krásné, když to nestojí jenom na nás lidech, ale svorníkem mezi námi je Kristus. Sice to v nuancích děláme odlišně, ale kostra je totožná a směr je stejný. Moc Pánu děkuji za tuto krásnou zkušenost společenství místní církve v Chicagské arcidiecézi kolem našeho arcibiskupa.

No a pak už následovalo velikonoční třídepní v naší misii. Bylo to hodně domlouvání, vyjasňování, příprav. A bylo to moc fajn. Umývání nohou, křížová cesta s bířmovanci, velkopáteční obřady, velikonoční vigilie, Boží hod. Ne všechno se podařilo předem domluvit a tak třeba nikdo nevěděl jak odpovědět na výzvu \$Lděte ve jménu Páně, aleluja, aleluja\$, když byla zpívána jaksi “divně”. Ale do příštího roku snad mouchy vychytáme a bude to v pořádku. Moc děkuji všem, kdo se zapojili do příprav a ještě víc všem, kdo se účastnili. Naše katolická liturgie je koncipovaná jako symfonie, na které se podílí mnoho účinkujících. A pokud je lidí málo, pak i to provedení je takové plošší, planější.

No a když jsme to ukončili v neděli plným domem od rána až do večera jak při mši svaté, tak při koštu vína, sbírání vajíčků, či u cimbálu, dojem byl dokonalý. Byl jsem moc potěšen, že jsme se dokázali ztišit, modlit i lidsky bavit. Takovou třešinkou na dortu bylo i pondělí, kdy se i úklid zvládl jako příjemná akce.

Ještě jednou – veliké díky!

